

El nou Protocol de la Universitat de Girona per a les violències i assetjaments sexuals i per raó de gènere

Text > **SÍLVIA LLACH CARLES**, vicerectora de Territori i Compromís Social de la Universitat de Girona

Els sistemes de poder generen desigualtats que tenen un efecte sobre les persones, però també sobre el sistema mateix, de manera que hi ha unes desigualtats estructurals que estan establertes i normalitzades, i que sovint són invisibles o difícils de detectar. Les institucions necessiten protocols destinats a la prevenció, l'atenció, la protecció i la reparació d'aquestes desigualtats en cada persona que les pateix, però també en la societat que les practica i perpetua, prenguin la forma que prenguin.

El 2017 la UdG va aprovar el seu primer protocol, que va definir uns principis per a la prevenció de les violències i assetjaments, i també unes pautes d'actuació per a les que es produïen en el si de la comunitat universitària. El nou protocol que es va aprovar a finals de 2024 recull el llegat de l'antic i l'actualitza, i d'aquesta manera estableix un camí que permet avançar en l'erradicació de les violències i els assetjaments, després del coneixement i els canvis socials que s'han generat durant els anys de vigència del primer, de 2017 a 2024.

Elements clau

En primer lloc, cal delimitar l'àmbit d'aplicació del protocol pel que fa a les persones, els fets, els llocs i els temps als quals es deu. El títol ja és clar i descriptiu, en aquest sentit: *Protocol de la*

>> Cartells de la campanya institucional #Prou de la Universitat de Girona.

Universitat de Girona per a la prevenció, protecció, atenció i reparació de les situacions de violència masclista, assetjament sexual i qualsevol altra forma de violència o assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere. Així doncs, les violències i els assetjaments que són competència d'aquest protocol s'adrecen a les persones que han sofert les conseqüències d'aquests poders en experiències personals, col·lectives o de manera sistèmica. Les dones han patit durant segles violència masclista, que és la violació dels drets humans a través de la violència que s'exerceix contra elles com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, comptant-hi les amenaces, les intimidacions i les coaccions, té com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat. El protocol també està destinat a les violències que atempten con-

tra el gènere i la diversitat, que constitueixen qualsevol comportament basat en l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere d'una persona que tingui la finalitat o provoqui l'efecte d'atemptar contra la seva dignitat o la seva integritat física o psíquica, o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest.

La víctima al centre

En segon lloc, s'ha de destacar que tota l'articulació del nou protocol gira entorn de la víctima. Si una sola actuació deixa de considerar la persona que és víctima de violència o assetjament, es perd l'esperit, el sentit i la finalitat del protocol. Actuar amb la diligència deguda i situar la víctima al centre de tota prevenció, protecció, atenció i reparació és la garantia de prioritzar l'objectiu pel qual es crea aquest protocol. Per fer-ho, per exemple, es busca la manera de tractar les violències i els assetjaments de manera molt ràpida i tècnica, perquè la víctima estigui atesa d'una manera adequada per part de persones especialitzades.

De la mateixa manera, es vincula el protocol amb procediments administratius —com els expedients disciplinaris— per no repetir ni allargar els procediments, i per impregnar aquests processos administratius pretesament neutres del coneixement i la sensibilitat envers els casos que tinguin a veure amb violències i assetjaments d'aquest tipus. Aquesta articulació evita la revictimització i deixa espai al protocol per centrar-se en l'acompanyament a la víctima, sobretot, i també per generar formació, informació i sensibilització per a totes les persones de la comunitat.

En resum, el protocol nou ha d'ajudar a fer possible una vida a la universitat cada vegada més lliure de violències i assetjaments. D'una banda, perquè si es produeix un assetjament, es garanteixi que es posaran en marxa tots els procediments disponibles. De l'altra, perquè les persones visquin en un entorn que les forma, que les educa, que les ajuda a detectar les violències, que les crida a ser actives i crítiques, que les fa sentir part del protocol.

>> Una noia consulta els cartells de la campanya #Prou de la Universitat de Girona.